

— Неужели той ма счита такъвъ дуракъ? вълнуваше са той. Това е просто грубостъ.... Мигарь азъ самъ себе си незная, какво той е намислилъ, на мене та на мене самийтъ да разяснява.... И безъ да се черви.... Тъй безъ мило (саунъ) и влиза....

За това откровенността, която по нѣкога дохождаше даже до дързостъ, той много любяше.

Ордиварцитѣ въ този случай не са стѣнявахъ....

— Вий всякога капризничате и безъ разбранщина са предирвате!.... прѣсече го веднѣжъ единъ младичкѣ ординарецъ.

— То естъ, какъ това?

— А нѣ като бременна баба....

— А вамъ, струва ми са, отъ рано сте познали навидѣтъ на бременнитѣ баби....

Младъ, пѣленъ съ животъ, по нѣкога просто са шѣгуваше като юноша....

— Какво вий, ваше прѣвѣсходителство, сте са растекли.... срамотно.... забѣлѣжи му адютантина. Вижъ вий сте генералъ....

Слѣдъ това той стана съвсѣмъ по сериозенъ. Особено слѣдъ ахалъ-текинската експедиция. Но когато азъ го срѣщахъ въ время на русско-турската война, той умѣеше съ младитѣ да бѣди младъ, и едва ли не повечето веселъ, шуменъ, отъ колкото тѣ. Той умѣяше да разбира шѣгата и първъ са смѣяше на нея. Даже остроумнитѣ докачения на негова смѣтка му са нравяхъ. Съвсѣмъ пѣмаше и слѣда на тѣпоумното *богдыханство*, което са забѣлѣжваше въ различнитѣ китайски идоли него время.... „Тукъ венчкитѣ сѣ другари“, говоряше той на трапезата, и дѣйствително, чувствувахе са въ всичко духътъ на близкото бойовно другарство, нѣщо си задушевно, искрено, съвсѣмъ чуждо на нископоклонството и на стѣнененията.... При него повѣкога са явявахъ стари другари, които сѣ спрѣли на стѣлбата на производството въ нѣкакво си штабсъ-капитанство....

— Той съ насъ са е срѣщалъ, като че вчера бѣше нашето послѣдне веселие.... Азъ, бивало протягамъ рѣцѣ по шѣвоветѣ.... А той „ну здраствуй *** И пакъ на *ти*....

Разумѣва са, всичко това бѣше прѣди службата. Прѣзъ время на службата, рѣдко имаше нѣкой по възискателенъ отъ него. А по строгъ невъзможно да имаше.... Въ този случай дълбоко сѣ тѣжахъ тѣзи, които въображавахъ, че